

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Sandrou Zemanovou ve věci
žalobkyně: [Jméno žalobkyně], IČO [IČO žalobkyně] sídlem [Adresa žalobkyně]
zastoupená advokátem [jméno advokáta] sídlem [adresa]

proti

žalovanému: [Jméno žalovaného], narozený [Datum narození žalovaného] bytem [Adresa
žalovaného]

o 3 900 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 3 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně z částky 3 000 Kč od [datum] do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žaloba se v části, ve které se žalobkyně domáhala zaplacení částky 900 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně z částky 3 900 Kč od [datum] do [datum], zákonným úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně z částky 900 Kč od [datum] do zaplacení, zamítá.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 997,12 Kč k rukám zástupce žalobkyně, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala po žalovaném úhrady částky 3 900 Kč s příslušenstvím, jako nesplaceného úvěru. Uvedla, že s žalovaným dne [datum] uzavřela smlouvu o úvěru č. [číslo], na základě níž poskytla žalovanému částku ve výši 3 000 Kč. Žalovaný se zavázal žalobkyni částku vrátit nejpozději [datum] spolu se smluvním úrokem ve výši 900 Kč. Žalovaný však ničeho neuhradil, ač byl předžalobně upozorněn.

2. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

3. Protože ve věci bylo možné rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a žalobkyně vyslovila souhlas s rozhodnutím věci bez jednání již v návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu ve smyslu § 115a občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), soud vyzval žalovaného, aby se ve stanovené lhůtě vyjádřil, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, přičemž pokud tak neučiní, bude mít soud podle § 101 odst. 4 o.s.ř. za to, že souhlas byl dán. Žalovaný se k výzvě doručené mu spolu s žalobou nevyjádřil, soud věc rozhodl, aniž nařizoval jednání, pouze na základě předložených listinných důkazů.

4. Z listinných důkazů předložených žalobkyní soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení věci:

5. Ze smlouvy o úvěru č. [číslo] ze dne [datum] a z formuláře pro standardní informace o spotřebitelském úvěru vyplývá, že žalobkyně a žalovaný měli uzavřít smlouvu o úvěru, v níž se žalobkyně měla zavázat poskytnout žalovanému úvěr ve výši 3 000 Kč za podmínek ve smlouvě uvedených, a to na bankovní účet č. [č. účtu]. Žalovaný se měl zavázat žalobkyni do [datum] vrátit poskytnutou částku 3 000 Kč spolu se smluvním úrokem ve výši 900 Kč.

6. Z potvrzení o provedené platbě ze dne [datum] a z informace sdělené soudem ČSOB, a. s. vyplývá, že žalobkyně poukázala dne [datum] částku 3 000 Kč na bankovní účet č. [č. účtu], jehož majitelem je žalovaný.

7. Z předžalobní výzvy ze dne [datum] a podacího lístku ze dne [datum] vyplývá, že žalobkyně vyzvala žalovaného k úhradě dlužné částky ve lhůtě 3 dnů.

8. Při právním posouzení soud vycházel z ustanovení § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), dle kterého se smlouvou o úvěru úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky, a dále z právní úpravy obsažené v zákoně č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru.

9. Podle § 2 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“) je spotřebitelským úvěrem odložená platba, peněžitá zápůjčka, úvěr nebo obdobná finanční služba poskytovaná nebo zprostředkováná spotřebiteli.

10. Podle § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Podle § 86 odst. 2 věta první uvedeného zákona poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů.

11. Podle § 75 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel povinen provozovat svou činnost s odbornou péčí. Podle § 76 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel jedná čestně, transparentně a zohledňuje práva a zájmy spotřebitele.

12. Co se rozumí odbornou péčí, stanoví § 2 odst. 1 písm. p) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění ke dni uzavření smlouvy. Jde o takovou úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli „rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti.“

13. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Podle § 87 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru je-li spor o to, jaká je doba odpovídající možnostem spotřebitele podle odstavce 1, určí tuto dobu na návrh některé ze smluvních stran soud podle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům. Podle § 87 odst. 3 zákona o spotřebitelském úvěru změní-li se možnosti spotřebitele, může soud na návrh některé ze smluvních stran sjednanou dobu nebo dobu určenou rozhodnutím změnit.

14. Podle § 78 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel a zprostředkovatel při poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru povinen uchovávat dokumenty nebo jiné záznamy týkající se posuzování úvěruschopnosti spotřebitele, po dobu nejméně 5 let ode dne, kdy zanikl právní vztah, nebo došlo k jednání, na jehož základě tyto dokumenty nebo záznamy vznikly.

15. Podle § 94 a 95 zákona o spotřebitelském úvěru musí poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru jiném než na bydlení, poskytnout informace výslovně uvedené v těchto ustanoveních. Informace se poskytují v souladu s ustanovením § 95 písemně na formulářích uvedených v příloze k zákonu o spotřebitelském úvěru.

16. Soud ve smyslu ustanovení § 588 o. z. přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přiči dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.

17. Z ustanovení § 2991 odst. 1 o. z. platí, že kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Podle odstavce 2 téhož ustanovení se bezdůvodně obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám. Podle § 2993 o. z. plnila-li strana, aniž tu byl platný závazek, má právo na vrácení toho, co plnila. Plnily-li obě strany, může každá ze stran požadovat, aby jí druhá strana vydala, co získala; právo druhé strany namítnout vzájemné plnění tím není dotčeno. To platí i v případě, byl-li závazek zrušen.

18. Podle § 1968 věta první o. z. dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Podle § 1970 o. z. dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená. Uvedeným prováděcím předpisem je pak nařízení vlády č. 351/2013 Sb., v platném znění.

19. Soud dospěl k závěru, že nárok žalobkyně je oprávněn pouze co do částky 3 000 Kč, neboť mezi účastníky nedošlo k platnému uzavření smlouvy o úvěru. Žalobkyně nesplnila svoji zákonnou povinnost před poskytnutím úvěru prověřit úvěruschopnost žalovaného ve smyslu § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru, v důsledku čehož je v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru ve spojení s § 588 o. z. smlouva o úvěru absolutně neplatná.

20. Za situace, kdy je smlouva o zápůjčce neplatná, může se žalobkyně po žalovaném domáhat úhrady finanční částky, kterou mu prokazatelně na základě neplatné smlouvy poskytla, a to z titulu bezdůvodného obohacení, které na straně žalovaného vzniklo ve smyslu ustanovení § 2991 o. z. Soud má za prokázané, že žalobkyně dne [datum] odeslala na účet žalovaného částku 3 000 Kč, kterou je žalovaný povinen vrátit žalobkyni. V rozsahu částky 3 000 Kč je nárok žalobkyně oprávněný včetně nároku na úhradu zákonného úroku z prodlení ve výši 11,5 % ročně z částky 3

000 Kč od [datum] do zaplacení. Soud přiznal nárok na úhradu zákonného úroku z prodlení až od tohoto data, neboť žalobkyně prokázala, že žalovaného vyzvala k úhradě dlužné částky až předžalobní výzvou ze dne [datum], ve které vyzvala žalovaného k úhradě dlužné částky do tří dnů. Soud vycházel z domněnky doby dojití zásilky odeslané s využitím provozovatele poštovních služeb třetí pracovní den po odeslání ve smyslu § 573 o. z. Žalovaný tedy měl nejpozději [datum] uhradit dlužnou částku, vzhledem k tomu, že tuto neuhradil, dostal se následující den do prodlení.

21. Ve zbytku pak soud žalobu zamítl z důvodu neplatnosti smlouvy o úvěru a tím i všech doprovodných ujednání včetně ujednání o výši úroku (výrok II. tohoto rozsudku).

22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 997,12 Kč, přičemž tato částka představuje 53,84 % z jejich celkové výše (rozdíl úspěchu v řízení v rozsahu 76,92 % a úspěchu žalovaného v rozsahu 23,08 %). Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 400 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 3 900 Kč sestávající z částky 300 Kč za každý ze tří úkonů právní služby realizovaných před podáním návrhu ve věci včetně tří paušálních náhrad výdajů po 100 Kč dle § 14b odst. 5 písm. a) a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 1 200 Kč ve výši 252 Kč.

23. Lhůta ke splnění povinnosti byla stanovena v obecné pariční lhůtě tří dnů (§ 160 odst. 1 věta první před středníkem o. s. ř.), když soud neshledal důvody pro její prodloužení; náhrada nákladů řízení pak na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (ustanovení § 202 odst. 2 o. s. ř.).

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost stanovená tímto rozhodnutím, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o. s. ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb.) u soudního exekutora.

Beroun 12. června 2026

Mgr. Sandra Zemanová
samosoudkyně